

Autoportret lijevom rukom / Venera / Art Block

Čunović, Ivan

Undergraduate thesis / Završni rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:325619>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-25**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Akademija likovnih umjetnosti

Sveučilišta u Zagrebu

Nastavnički odsjek

Ivan Čunović

Autoportret lijevom rukom / Venera / Art Block

PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA KULTURA

Zagreb, 2020./2021.

Kolegiji: Grafika, Kiparstvo, Slikanje

Mentori:

doc.dr.art. Igor Čabraja

doc.dr.art. Ivan Fijolić

doc.dr.art. Snježana Ban

Autoportret lijevom rukom / Venera / Art Block

SAŽETAK

Autoportretom sam htio staviti sebe na mjesto ljevaka, te se ujedno odmaknuti iz svoje zone komfora. Ovaj rad je ujedno i eksperiment u kojemu isprobavam nova područja i testiram svoje sposobnosti. U radu *Venera* sam htio prikazati nove ideale ljepote koji su postali trend današnjice. Glavni motiv rada je opsesija vlastitim izgledom i potraga za savršenom fizičkom slikom osobe koja ujedno postaje i žrtva vlastitih ideja. Skulptura je prikazana kao spoj humora, bizarnog, vulgarnog i ljepote. Tema rada *Art Block* je kako sugerira naslov rada, umjetnička kriza kroz koju prolazi svaki umjetnik. Svoje emocije i manjak inspiracije sam koristio kao motive i prenio ih na papir i time sam pronašao svjetlo na kraju tunela. Ponekad svoje mane i nedostatke možemo preokrenuti i pretvoriti u vrline, ili u ovome slučaju, umjetničko djelo.

Ključne riječi: autoportret, lijeva ruka, lateralnost, plavuša, plastična operacija, bizarno, apstrakcija, kriza, emocije.

Autoportret- Lijeva ruka- Lateralnost

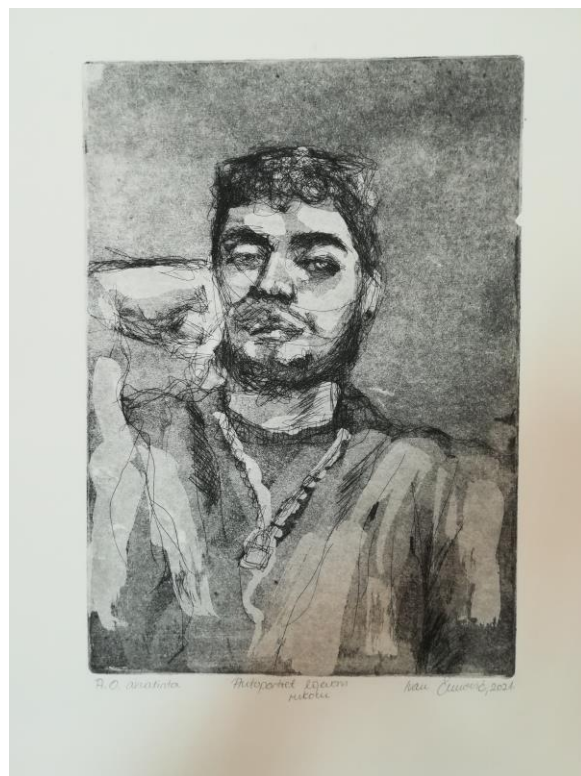
Lateralnost je dominacija jedne strane tijela. Postoje preferencije lijeve i desne strane. Preferencija lijeve strane javlja se u 10-15% populacije. Ljevorukost su mnogi smatrali abnormalnim i opisivali je kao znak slabosti, te su zbog toga mnoga djeca bila prisiljena naučiti pisati desnom rukom. Danas, naravno, svi znamo da je u redu biti ljevoruk i da to nema nikakve veze sa mentalnim i fizičkim stanjem čovjeka.

Ovaj rad je nastao kao eksperiment i proces u kojemu sam odbacio sve što sam do sada stekao. Odbacio sam ilustracije i reference. Jedina referenca koju sam koristio sam ja. Radio sam autoportret, ali sa jednim „zaokretom“- crtajući lijevom rukom, što je za osobu koja je dešnjak pomalo nezgodno. Proces crtanja skice i kasnije prenošenje motiva na matricu je bio izazovan, ali isto tako i zanimljiv i neobičan jer nikada nisam radio nešto slično tome. Najveći je izazov bio odviknuti se od crtanja desnom rukom i pronaći odgovarajući položaj za lijevu ruku. Isprva nisam polagao previše nade u ovaj rad jer sam mislio da neće ispasti dobro, ali s vremenom i napretkom sam zavolio to što radim i otkrio sam nešto novo što do sad nisam ni znao da mogu. Previše sam naviknuo raditi ono što znam, ono u čemu znam da ću uspjeti. Ponekad se treba odmaknuti od onog što nam leži i pokušati nešto novo, zadati si izazov, nove ciljeve i vidjeti koliko daleko možemo dogurati. Ovaj autoportret možda nije savršen, anatomski točan, proporcionalan, upravo zato što je rađen lijevom rukom, ali to je upravo to što ga čini posebnim i originalnim. Tko zna, možda i dalje nastavim crtati lijevom rukom.

Autoportret lijevom rukom, 2021.

Bakropis, 210 x 297 mm

Akvatinta, 210 x 297 mm

Plavuša- Plastična operacija- Bizarno

Tradicionalni portreti, aktovi , biste i figure jedne od najpoznatijih tema u svijetu kiparstva. No, meni osobno te teme postaju zastarjele, pomalo dosadne i došao sam na ideju da malo „prodrmam“ sistem. Odlučio sam spojiti klasične ideale ljepote portreta u kiparstvu sa idealom ljepote danas. Žene diljem svijeta sve više postaju nesigurne i nezadovoljne vlastitim izgledom zbog onoga što vide na društvenim mrežama, koje danas sve više postaju dio naših života, to jest, otuđuju nas od stvarnosti. Nažalost, fizički izgled i površnost postaju sve više popularni trend i svi traže neki ideal ljepote, savršeni izgled, te se tako sve više žena diljem svijeta okreće plastičnim operacijama, estetskim zahvatima i sličnim stvarima. Mnogo ljudi, na neki način, postane ovisno o vlastitom izgledu i imaju neku određenu viziju savršene slike o sebi i učinili bi sve kako bi postigli te rezultate, pa makar im škodilo zdravlju. Za ovaj rad su me inspirirale poznate ličnosti (glumice, pjevačice), starlete, *reality* zvijezde, *drag* performer, modeli. Moja vizija ovog rada je karikatura koja prikazuje „žrtvu“ plastične operacije- bogata plavuša koja si može priuštiti sve što poželi, posjeduje četiri vile jer je naslijedila bogatstvo od svojih pokojnih muževa, nosi bijelo krzno i dijamante, dramatičnu šminku, botoks u usnama i obrazima, ima silikone u grudima. Odlučio sam je nazvati *Venera* zbog te idealne ljepote i kako bi izazvao šok promatraču jer naziv *Venera* nikoga ne asocira na „umjetnu ljepotu“. Ovaj rad nije kritika društvu, ni ismijavanje ikoga, nego odmak od klasičnih portreta u kiparstvu. Htio sam napraviti nešto bizarno, humoristično, neočekivano, originalno i neviđeno, nadam se da sam u tome i uspio.

Venera, 2021., gips, stakleni mat, akril, ostali materijali (perika, krzno, umjetne trepavice, cirkoni)

Apstrakcija- Kriza- Emocije

Svakom umjetniku, prije nego što započne rad, počinju se javljati pitanja- Što? Kako? Odakle početi? Inspiracija?

Prije nego li sam započeo ovo djelo, imao sam malu „umjetničku krizu“, nisam znao što naslikati, koje tehnike da koristim, te sam upravo te osjećaje i umjetničku krizu iskoristio kao izazov i inspiraciju. Bez ikakvog ustručavanja i pretjeranog razmišljanja sam uzeo sve boje koje su mi bile dostupne i počeo ih nanositi na papir. Nakon nekoliko poteza kistom sam se uživio i bacio kistove sa strane, te sam počeo raditi rukama. Uvaljao sam ruke u boju i počeo ispunjavati cijelu površinu papira. Kombinirao sam tople i hladne boje, gušće i rijede nanose, promatrao kako se boje stapaju i kako nastaju razne forme i/ili njihov rasap. Osjećao sam se slobodno jer nisam morao brinuti o proporcijama i tonovima boje, nego sam sve svoje osjećaje i misli koje su mi prolazile kroz glavu ostavio na tom papiru. Kao posljednji element sam, velikim tiskanim slovima, napisao: „ Ne znam slikat“. Odlučio sam to napisati jer sam dosta dugo smatrao da slikanje nije za mene i kada god bih prolazio kroz manjak inspiracije i umjetničku krizu, upravo te riječi bi mi prolazile kroz misli. Stvarajući ovo djelo, shvatio sam da ne moram uvijek nužno imati plan ili skicu za novo djelo, ponekad je dobro krenuti spontano i eksperimentirati s nepoznatim motivima, improvizirati i prepustiti da se u procesu rada stvari poslože na svoje mjesto.

Art Block, 2021., tempera i akril na pak papiru